

T.E.

CCOO
federació d'ensenyament

País Valencià

S U P L E M E N T

NÚM. 324 - JUNY 2011

www.pv.ccoo.es/ensenyament

INVERSIÓ + EDUCACIÓ VALENCIÀ — GUANYEM *tothom*

AGRESSIÓ CONTRA
ELS DRETS LINGÜÍSTICS

RETALLADA EN
ELS EQUIPS D'ADOPCIÓ

ENTREVISTA
RAMON
LAPIEDRA
CIVERA

Sumari

NÚMERO 324 - JUNY DE 2011

EDITORIAL

Política i pedrades. El 22 de maig ha de servir per a promoure un canvi de polítiques

Miguel Àngel Vera 3

Semblança de Josep Albert Mestre Moltó 4

POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Educació prohibirà a milers de ciutadanes i ciutadans valencians estudiar en la seua pròpia llengua

Ferran Vicent Garcia 5

Crònica d'una jornada de treball sobre el valencià

Miguel A. Puig 6

OPINIÓ

Molesten?

Xosé M. Souto 7

ENTREVISTA

Entrevista amb Ramon Lapiedra Civera

Manolo Picó i Roberto Romero 8

ENSENYAMENT PRIVAT

Retallada brutal en els equips psicosocials d'adopcions

Antonio Jiménez 11

PSEC

Llei d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana

Mada Macià 12

OPINIÓ

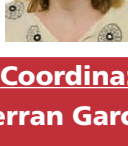
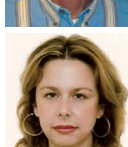
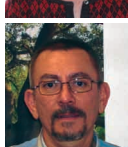
Educació sexual en llibertat

Carlos Domínguez 13

COL-LABORACIÓ

Les actituds en l'ensenyament de la tecnologia... (II)

Patricia Borreguero Sancho 14

llocs on pots trobar-nos

COMARCA	TEL.	CORREU ELECTRÒNIC
COMARQUES DEL NORD	96 426 01 52	ensecastello@pv.ccoo.es
CAMP DE MORVEDRE - ALT PALÀNCIA	96 267 47 21	uc1515@pv.ccoo.es
EL CAMP DE TÚRIA	96 278 34 68	ensenyament@pv.ccoo.es
L'HORTA	96 388 21 55	ensenyament@pv.ccoo.es
LA HOYA DE BUÑOL	96 250 03 94	uc1519@pv.ccoo.es
PLANA DE UTIEL - REQUENA	96 230 25 69	uc1519@pv.ccoo.es
LA COSTERA - C. NAVARRÉS	96 228 01 45	uc1517@pv.ccoo.es
LA VALL D'ALBAIDA	96 291 45 04	uc1525@pv.ccoo.es
L'ALCOIÀ - COMTAT	96 554 39 66	uc1502@pv.ccoo.es
LA SAFOR	96 295 41 36	uc1523@pv.ccoo.es
LA RIBERA	96 241 77 95	alzira-ensenyament@pv.ccoo.es
ALACANTÍ	96 598 25 84	epublica-alacanti@pv.ccoo.es eprivada-alacanti@pv.ccoo.es
LA MARINA	96 578 01 72	denia@pv.ccoo.es
	96 585 70 07	uc1506@pv.ccoo.es
ALT VINALOPÓ	96 580 09 70	uc1507@pv.ccoo.es
MITJÀ I VALLS DEL VINALOPÓ	96 538 79 47	uc1507@pv.ccoo.es
BAIX VINALOPÓ	96 667 53 00	enselx@pv.ccoo.es
VEGA BAIXA	96 674 00 85	enseorihuela@pv.ccoo.es
	96 571 14 56	ensetorreveja@pv.ccoo.es
UNIVERSITAT		
VALÈNCIA - ESTUDI GENERAL	96 398 30 17	ccoo@uv.es
POLITÈCNICA DE VALÈNCIA	96 387 70 40	ccoo@upv.es
ALACANT	96 590 34 86	ccoo@ua.es
JAUME I DE CASTELLÓ	96 472 88 13	ccoo@nuvol.uji.es
MIGUEL HERNÁNDEZ, ELX	96 665 85 94	ccoo@umh.es

Les fotografies d'aquest número corresponen a concentracions en defensa de l'ensenyament públic a Torrent, València i Castelló.

T.E.

federació d'ensenyament

**PAÍS
VALENCIÀ**

La Revista T.E. del País Valencia se edita també en castellano. Esta edición la podéis consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en el apartado: **Publicacions / Federació d'Ensenyament CCOO-PV / TE**, disponible desde el número 258 correspondiente al mes de diciembre de 2004

Coordina:

Ferran Garcia

Consell de Redacció:

Miguel Àngel Vera, Inma Sánchez, Ramón Martínez, Pepa Ramis, José Manuel Mora, Pilar Paniagua, Paco Sellés, Neus Carrasco, Fernando Casanova, Patricia Serrano, Ferran Garcia, Maribel Belda, Lluís Màrquez, Mari Ángeles Gea, Alberto Parra, Lourdes Peñalver, Luis G. Trapiello, Xelo Valls, Alejandro Lorente, Mada Macià, Ana Belén Peirats, Maria Amat, Paco García, Miguel Àngel Puig

Coordina l'edició en castellà:

Roberto Romero

Col-labora: Dolors Monferrer

Col-laboració gràfica: Ximo Antón

Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO PV:

Purín Morant - Lluís Armero

Edita:

Federació d'Ensenyament de CCOO PV
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

DIPOSI LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E. del País Valencià, juntament amb l'Oficina de Promoció i d'Ús del Valencià de CCOO-PV, són responsables de les traduccions dels articles.

La Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià no s'identifica necessàriament amb les opinions exposades en els articles signats.

Política i pedrades

El 22 de maig ha de servir per a promoure un canvi de polítiques

Miguel Àngel Vera
Secretari General
FE CCOO PV

CCOO HA VALORAT ELS RESULTATS DEL 22 DE MAIG i parla de la *crònica d'una derrota anunciada*, parla per tant, dels errors del PSOE: la manera que s'ha gestionat la crisi, la ruptura de vincles amb la base social i electoral, i sobretot destaca que és urgent atacar el major mal que és l'atur.

CCOO PV, va en la mateixa línia i demana al Consell que prioritze la creació d'ocupació de qualitat mitjançant la inversió pública i la dignificació d'allò públic. Destaquem també la ruptura del bipartidisme, l'enfonsament del PSOE i la pèrdua de 70 mil vots per part del PP (però sense pèrdua de representativitat).

Però hem de destacar, que les eleccions del 22M ja han acabat i és l'hora d'afrontar el canvi de polítiques i d'un major impuls democràtic que demanem des de CCOO. Aquest canvi s'estructura al voltant de cinc eixos:

1. Eixir de la crisi de manera justa i equilibrada.
2. Crear ocupació digna i amb drets. Ocupació per als joves.
3. Restablir els drets laborals tal i com es proposa en la ILP.
4. Ampliar i mantenir els serveis públics de qualitat, com a factor de cohesió social i fons d'ocupació.

Les pedrades de N'Alejandro Font de Mora

En altre ordre de coses, dimarts 7 se'n va acomiadar el conseller d'Educació Alejandro Font de Mora, més conegut com Alejandro I l'Inaugurador, i com no podia ser d'altra manera es va acomiadar inaugurant un centre docent a la ciutat de València.

1. Eixir de la crisi de manera justa i equilibrada.
2. Crear ocupació digna i amb drets. Ocupació per als joves.
3. Restablir els drets laborals tal i com es proposa en la ILP.
4. Ampliar i mantenir els serveis públics de qualitat, com a factor de cohesió social i fons d'ocupació.

Com a gest final, no obstant això, el fins ara màxim responsable de l'educació valenciana ha tornat ha demostrar la seua irresponsabilitat i ha proposat un esborrany de modificació del consens que hi ha en aquests moments en educació, és a dir, **proposa un nou decret sobre plurilingüisme que comportarà desmantellar el model d'ensenyament en valencià aplicat a partir del consens de totes les forces polítiques i que duu en vigor 25 anys.**

La campanya electoral també va ser amanida amb les mobilitzacions de la comunitat educativa —sindicals i de la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic— l'objectiu era i és continuar amb la campanya de protestes sobre les retallades

Com a gest final, no obstant això, el fins ara màxim responsable de l'educació valenciana ha tornat ha demostrar la seua irresponsabilitat i ha proposat un esborrany de modificació del consens que hi ha en aquests moments en educació, és a dir, proposa un nou decret sobre plurilingüisme que comportarà desmantellar el model d'ensenyament en valencià aplicat a partir del consens de totes les forces polítiques i que duu en vigor 25 anys.

passades i les possibles retallades que s'acosten. Els centres docents ens adverteixen de les propostes de la inspecció que parlen d'augmentar les hores lectives del professorat, augmentar les ràtios i obviar els criteris lingüístics per a la creació de grups. **Les mobilitzacions han de continuar.**

He volgut deixar per al final l'últim intent del Sr. Font de Mora de maçolar-nos: el darrer Dimecres Sant va llançar una nota de premsa en la qual s'anunciava la retallada de dues permanents sindicals per a la FE CCOO PV tot i que sense assenyalar data d'aplicació.

En resum, el ja exconseller d'Educació va tirant-se pedres al terrat de l'educació valenciana, que era el seu terrat però continua sent el nostre, i ara ens queda esperar a veure si es produeix la unió de les conselleries d'Educació, Formació, Ocupació i Universitats. Una espera que no serà inerta: amb vosaltres continuarem lluitant per millorar l'educació valenciana.

mavera@pv.ccoo.es

Semblança de Josep Albert Mestre Moltó

Discurs llegit per Miguel Àngel Vera, Secretari General de la FE CCOO PV, en l'acte d'homenatge oferit per l'Escola d'Arts i Superior de Disseny d'Alcoi

COMPANYES, COMPANYS.

Autoritats.

Gràcies per permetre'ns participar en aquest acte de record i d'homenatge al meu company, al nostre amic Mestre.

Vull recordar avui **el seu treball realitzat en defensa d'una societat més justa, més solidària, en defensa d'aqueixos valors que sempre han sigut valors de l'esquerra.**

El seu treball en els camps sindical, polític i cultural així ho testifiquen. Per açò vull agrair a la seua família que amb gran generositat li permetera realitzar el seu compromís social, compartira aqueixa dedicació, acceptara el temps dedicat durant molts anys a la defensa i la representació dels seus companys i companyes com a delegat sindical; **sense oblidar la defensa dels drets civils i democràtics com a parlamentari i de defensa dels drets de ciutadania quan estava com a regidor** en aquest ajuntament d'Alcoi.

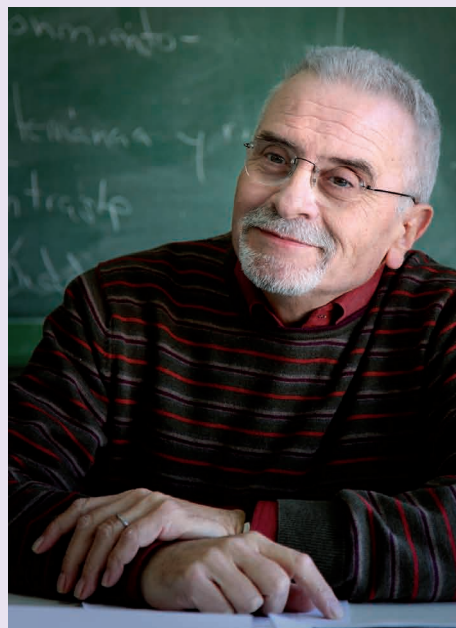
Com no, assenyalar que ell ha estat des de l'inici de la democràcia dedicat a l'activitat política i sindical. Haurem de recordar-ho a les generacions més joves, que en un temps en aquest país no teníem democràcia.

Per açò **des del Partit Comunista**, va estar en el primer ajuntament democràtic. Va governar en aqueixos primers anys **gestionant la Regidoria de Cultura i Educació**. Calia fer-ho tot i així va ser. Després en l'oposició va continuar sent regidor durant alguns anys en aquest ajuntament. Alhora des del principi va ser **afiliat a CCOO**, que va ajudar a crear i reforçar en aquesta comarca. **Professor de l'escola d'arts**, sempre va estar lluitant per dignificar, realçar i millorar aquests ensenyaments i ell és un dels responsables que actualment estiguen on estan.

Com a membre de CCOO, i en la seua Federació d'Ensenyament ha sigut delegat sindical, permanent —dels mal vists alliberats— de la comarca de l'Alcoià- Comtat, actiu/militant del nostre sindicat des de sempre.

Ha sigut dins del sindicat un destacat defensor d'impulsar al màxim els ensenyaments d'arts, impulsor del tractament que es dona d'aquests en la LOE. I era un dels nostres representants en el Consell Superior d'Ensenyaments Artístics, Consell Estatal. Ferm defensor dels seus, però sempre des de la globalitat, de la defensa de tot el sistema educatiu. Últimament, parlàvem de si la situació actual era estació de termini o només una etapa important, però etapa.

La seua evolució política va continuar, creant amb altres companys després d'Esquerra Unida, l'agrupació **Nova Esquerra**. Amb posterioritat i fusionada amb el PSPV, Mestre va ser **diputat de Corts Valencianes** durant una legislatura.

Vull recordar unes paraules de Ramón Lapiedra, en el seu discurs de resposta a l'homenatge que companys de la Universitat de València li havien fet i parlant de la situació actual assenyala que **no tots els polítics són iguals**, que no era veritat això que diuen i jo puc dir que Mestre no era igual, que ell va defensar els seus des de l'honestetat, de la grandesa de mires, des del ben comú. Que tota la vida l'ha dedicada a prestar ajuda des del sindicat, des dels serveis públics, per fer el bé. Ha defensat sempre el sentit comú, tenia un tarannà especial per tractar les persones.

Vull recordar ací la meua última conversa, la seua última col·laboració amb la nostra federació i en defensa dels seus companys i companyes de l'Institut Superior d'Ensenyaments Artístics. Va ser un dinar en la tardor passada, per l'octubre, els dos estàvem preocupats pel futur incert de l'ISEA. Als tres dies em va enviar una proposta de campanya de recollida de signatures entre els companys perquè el personal passara a dependre de l'ISEA i perquè els centres també anaren transferits. Un mes més tard em va enviar un altre correu electrònic per dir-me que durant un temps havia de deixar de col·laborar ja que havia de dedicar-se a lluitar contra la seua malaltia.

Gràcies Mestre pel teu magisteri, el teu suport i militància durant tots aquests anys a CCOO. Has guardat silenci, ens queda la teua paraula. Vius, està el nostre afecte, està la nostra memòria.

Educació prohibirà a milers de ciutadanes i ciutadans valencians estudiar en la seua pròpia llengua

Ferran Vicent Garcia
Secretari de Pol. Lingüística

L'Administració autonòmica retira inversió pública de la promoció i ensenyament del valencià i destrossa el consens bàsic sobre la llengua de l'Estatut d'autonomia

DAVANT L'ANUNCI fet pel conseller d'Educació Alejandro Font de Mora que **eliminarà les línies d'ensenyament en valencià**, la Federació d'Ensenyament de CCOO PV valora que **es tracta d'una mostra de poder arbitrari i autoritari** i que aquells qui són elegits democràticament no poden emprar aqueixa confiança per destrossar els consensos bàsics sobre els quals es basen les regles de convivència i governs en un estat de dret.

La FE CCOO PV qualifica per tant, aquesta mesura d'**agressió contra els drets lingüístics** de milers d'alumnes valencianes i valencians que veuran impedit el seu accés a un ensenyament en valencià pels capricis d'un conseller que s'autodenomina "inaugurador" però que solament s'ha distingit per inaugurar ocurrences destructives per a la qualitat de l'ensenyament valencià i els drets de ciutadania.

D'altra banda, i pel que fa a la qualitat de l'ensenyament en valencià la Federació d'Ensenyament destaca que **la proposta pedagògica predominant i que ha mostrat la seua eficàcia** a l'ensenyament de les llengües minoritàries (i el valencià ho és front al castellà, tot i que és també oficial al País Valencià) **és el model d'immersió lingüística** i que aquest nou "Decret de nova planta" necessàriament dificultarà l'accés a la seua cultura i a l'assumpció de competències lingüístiques de milers d'estudiants que es veuran perjudicats per les mesures autoritàries d'aquell qui anuncia que abandonarà la seua responsabilitat però aprofita el seu poder per imposar el seu criteri fins i tot quan això comporte condemnar l'alumnat valencià a haver de fer un sobreesforç posterior al seu treball i estudi en les etapes educatives obligatòries per poder ser competent en la seua pròpia llengua.

Aquesta mesura implica a més la reducció d'un nombre significatiu d'unitats educatives en fer desaparèixer l'exigència del perfil lingüístic en les classes, forçar el professorat valencià a assumir competències lingüístiques sense destinar recursos a la seua formació i la creació d'un nyap de gran magnitud en barrejar retallada de recursos i grans pretensions a costa de limitar l'accés a l'educació i devaluar la qualitat de l'ensenyament sense escoltar els principals implicats en aquest procés: la comunitat educativa.

Com a detall il·lustrador **des de CCOO volem remarcar que milers d'alumnes de 4t d'ESO han assolit la titulació del grau mitjà de coneixements del valencià** simplement presentant-se a

les proves de la Junta Qualificadora gràcies a la seua preparació al llarg dels anys que han cursat la línia en valencià i que d'ací uns anys, si prospera aquesta destrucció pedagògica de l'Administració educativa valenciana l'titulació esmentada serà un luxe a l'abast de les ciutadanes i ciutadans que es puguin permetre una formació "extra". Estem per tant, en definitiva, davant **la constatació que la definició (estatutària) que el valencià és la llengua pròpia dels valencians i valencianes l'ha entés l'Administració del Partit Popular, a la manera dels xiquets egoistes, com que era la seua joguina i que la podien trencar abans que compartir-la.**

Crònica d'una jornada de treball sobre el valencià

EL FET QUE EL DIA COMENÇARA cobert de núvols grisos va fer que per la meua ment planejara una ombra d'inseguretat, tant de bo podia ploure com eixir el sol. A més les circumstàncies ens havien dut que la jornada estiguera programada en dilluns, i ja se sap que dilluns no és precisament el millor dia de la setmana. De tota manera em vaig acostar fins a la Casa de la Cultura d'Alzira conscient de la complicitat de tots els implicats i poc a poc els meus dubtes es van desdibuixar en veure arribar protagonistes, assistents i convidats.

Des de la Unió Comarcal la Ribera- la Safor de les CCOO del País Valencià encetaven una **jornada d'estudi, debat i investigació sobre la situació del valencià en les relacions laborals**. La iniciativa duia per nom *El Valencià al Món del Treball* i alhora pretenia conscienciar de la necessitat del seu ús i promocionar la seua utilització. Una activitat de formació sindical **per a impulsar i ampliar l'ús social del valencià al món del treball**, aprofundint en les possibilitats i els reptes que planteja l'ús quotidià en el context laboral diari.

La primera ponència va estar a càrrec del formador **Vicent Sala Bou**. Ell ens va parlar del **Passat i futur del procés de normalització del valencià**, ens va explicar entre moltes altres coses que arreu de tot el món hi ha moltes llengües en situació minoritària i que la situació del valencià normativament no és la desitjable ja que s'estableix el dret d'emprar-lo però no el deure d'aprendre'l amb la qual cosa no és promou realment la seua utilització. A més vam tenir la sort de comptar amb la presència de **Vicent Pasqual** qui també ens va detallar les propostes plurilingües que pretén desenvolupar la Conselleria d'Educació. Una de les conclusions a les quals vaig arribar en sentir-los parlar va ser que dependrà de la nostra conducta i de l'ús que nosaltres fem amb normalitat de la nostra llengua que aquesta siga percebuda com un dels trets d'identitat més importants de la nostra societat o com un element purament residual o testimonial d'ús domèstic i col·loquial, i que la nostra pressió ciutadana serà la que aconseguirà les modificacions normatives i les decisions polítiques oportunes.

Creuavem l'equador del matí en un vaixell que navegava per aigües

calmades quan **Artur Aparici**, sociòleg de la Universitat Jaume I, ens va encisar amb la seua ponència, **Situació i reptes de l'ús del valencià: per una política d'igualtat lingüística**. Autor d'un estudi recent per a l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, ens va mostrar la situació real de la nostra comunitat lingüística, una comunitat caracteritzada pel bilingüisme asimètric assumit per uns subjectes fràgils que mantenen una llengua vulnerable a causa d'una feblesa legal, procés del qual només és possible eixir provocant situacions on la llengua siga necessària i establint plans estratègics d'igualtat de la llengua. A més ens feu una lliçó magistral sobre els discursos i els contradiscursos argumentatius característics de la societat valenciana i la dificultat de potenciar un procés de normalització que propicie una situació real de bilingüisme en condicions d'igualtat.

Després de l'aturada per dinar i digerir les exposicions amanides amb un arròs ens vam disposar a acabar la jornada. Del restaurant a la Casa de la Cultura s'havia de creuar un carrer però en aqueix curt trajecte unes quantes ànimes van decidir abandonar la nostra expedició tot i que si el matí havia sigut profitós la vesprada prometia ser molt interessant.

La diversitat de convidats tant de sectors empresarials com des de la mateixa Administració pretenia posar èmfasi al valor dels **Avantatges de l'aproximació a la ciutadania en la llengua autòctona**. En la Taula Rodona van participar, **Josep Lluís Domènech** per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, **Natxo Costa** de la Unió Gremial, Federació de Gremis i Associacions del País Valencià, **Joan Carles Gírbés**, editor d'Edicions BROMERA, **Immaculada Cerdà**, cap de la unitat de Normalització lingüística de la Diputació de València i de la Xarxa d'Oficines de Promoció del Valencià. Una Taula que va estar moderada de manera excel·lent per **Isidre Crespo**, director del centre Carles Salvador d'Acció Cultural del País Valencià. Uns i altres ens van explicar les seues activitats empresarials o administratives en les quals el valencià és part fonamental i subjecte de promoció, uns i altres ens van demostrar la riquesa de la nostra llengua i les possibilitats d'ús que desenvolupen des dels seus àmbits de treball respectius propiciant conjuntament un enfocament positiu de la situació lingüística de la nostra comunitat i dels avanços realitzats.

Finalment, tota la jornada es va desenvolupar amb normalitat, en eixir de la Casa de la Cultura, el sol enlluminava la vesprada i un cel blau mediterrani esplèndid posava el teló de fons a una jornada en la qual **les persones que fem les Comissions Obreres demostràvem una vegada més el nostre compromís amb la identitat cultural i lingüística del País Valencià, un contracte ètic per a contribuir a la realització d'una societat amb igualtat de drets per a tota la ciutadania que forme una única comunitat consolidada**, com molt bé va recalcar **Joan Sifre** en la seua cloenda. Una aposta per la defensa dels drets socials com a qüestió cabdal en la construcció d'una comunitat socialment més justa i cohesionada on la concepció de la llengua s'entén com a factor fonamental a l'hora de conferir ciutadania, ja que vincula la persona amb una comunitat, proporcionant-li un lloc al món i acollint-la com a membre de dret d'un col·lectiu.

Tan sols lamentar que al final del trajecte sols havíem arribat a port les persones realment més compromeses, una tripulació amb pocs mariners per a possibilitar la recuperació d'una llengua amb perill d'extinció, si més no **una tripulació clarament decidida a continuar convenent ateus i creients**.

Molesten?

Xosé M. Souto
Delegat FE CCOO PV

FA POCS DIES un vicepresident en funcions de la Generalitat Valenciana deia que els acampats a la plaça 15 de Maig molestaven i proposava que se'ls "situara" en altre lloc. Exposava el seu criteri indicant que la plaça havia sigut envaïda i que la imatge que s'oferia de València era negativa.

Altres responsables polítics de Barcelona, Santiago o Madrid també han fet afirmacions semblants. Fins i tot ahir mateix s'ha procedit al desallotjament violent dels concentrats a la plaça de Catalunya de Barcelona. A més han utilitzat excuses per no acceptar valentament que és a ells als qui molesten. Per què alludir a les molèsties dels comerciants, a la imatge de la ciutat, al possible triomf d'un equip de futbol?

Per això en l'espai virtual del 15-M hem de respondre aquestes qüestions. D'una banda qui són els qui molesten i a qui molesten. En segon lloc, què pot comportar envair un espai públic. **De qui és, llavors, l'espai públic?**

Sens dubte una ciutat, el dret a la ciutat com a espai públic que desborda l'ocupació d'un territori, és un assumpte complex. I font de conflictes. En les relacions personals, en el món laboral i afectiu també hi ha conflictes. **Aquells qui treballem en l'ensenyament públic amb un univers demogràfic (és a dir, amb tots i totes i no amb una selecció) sabem d'aquestes qüestions.** I jo estic orgullós d'haver après en companyia de col·legues, especialment del meu entorn (institut i Gea-Clio), a solucionar aquests conflictes. I en els moments de dificultat es pot acudir al poder superior o t'investeixes de l'autoritat de la comunicació i tractes de convèncer. Això és el que fem tots els dies en els centres públics educatius!

Aquests dies he recordat amb interès les teories de J. Habermas sobre l'acció comunicativa. Aqueixa reflexió teòrica tantes vegades injuriada des d'una pràctica espontània i poc reflexiva. **I tan escaient per poder educar persones com F. Puig, que mana carregar a la policia per afirmar-se en la seua autoritat, que sens dubte ha desaparegut per a sempre.** És paradoxal que els mossos d'esquadra, a policia de les identitats territorials al comandament d'una persona que s'autoproclama servidor de la causa catalana carregue contra aqueixa mateixa població. Cal recordar altra vegada que les identitats col·lectives són una construcció cultural, que es fa en el treball i comunicació diària i no s'atorga per qui s'erigeix en patriota i que no dubta a posar per davant de les identitats i aspiracions col·lectives el seu interès de grup privilegiat.

M'agradaria acabar aquest escrit reivindicant el valor de l'educació. Una manera de conduir els conflictes i les dis-

crepàncies des de la racionalitat dialògica. Aqueixa que es practica en la Comissió d'Educació en la plaça 15 de Maig i que només el dolor de les meues natges em fa abandonar per moments. En les meues participacions en aquesta comissió he escoltat arguments de divers grau de consistència, però tots plens d'un esperit constructiu. **No s'anaven contra els polítics, sí contra la seua manera d'actuar i no deixar-se controlar.**

Per això em crida l'atenció que persones que s'autoproclamen intel·lectuals (com el cas d'E. Vila-Matas) es posen a sermonejar sobre "els ganduls seguidors" de S. Hessel (autor del pamflet *Indigneu-vos*) i que ràpidament extraguen conclusions sobre la pobresa del llenguatge en *twitter*. Si comparara aquests missatges amb els *Quaderns de Queixes* de la França prerevolucionària podria entendre un poc més sobre el fons i la forma on havia denunciat dels abusos amb el dret al foc i a la pastura, **avui hi ha un clam contra els privilegis dels polítics i els abusos de la banca en les hipoteques.**

En *twitter*, com en els *Quaderns de Queixes*, no hi ha poesia. Hi ha indignació i protesta. La poesia està a la plaça, en aqueixes persones que fan poemes per als agredits a Barcelona, per unes persones ("l'ofici més lleig del món") que segueixen les ordres d'una persona amb poca educació democràtica. Però darrere de l'ofici més lleig del món hi ha persones que et miren i et parlen amb nervis quan es produeix la presa d'un carrer, com ahir al carrer Colom de València. **Persones amb cascos i tecnologia antidisturbis, però amb pors i dubtes com qualsevol ésser humà.** I ahir van manifestar els seus dubtes a València!

Ramon Lapiedra Civera

“L'autonomia universitària és un valor de principi i alhora pragmàtic”

per **Manolo Picó i Roberto Romero**

RAMON LAPIEDRA (Almenara, 1940) és catedràtic de física teòrica de la Universitat de València, **membre del Consell Valencià de Cultura i de l'Institut d'Estudis Catalans**, exrector de la Universitat de València i expresident de Valencians pel Canvi.

Es va llicenciar en ciències físiques per la Universitat de Madrid l'any 1963. Entre 1963 i 1966 va estar becat pel Govern francès a París, on va realitzar estudis en física teòrica. Va ser **investigador en el CNRS** (Centre National de la Recherche Scientifique) a París de 1966 a 1969. Aquest darrer any es va doctorar en física teòrica per la Universitat de París. Va treballar com a professor de la Universitat de Barcelona des de 1969 fins a 1978. L'any 1974 també es va doctorar en física teòrica per la Universitat de Barcelona. Entre 1978 i 1982 va exercir com a professor agregat a la Universitat de Santander. Des de 1982 fins a 2010 ha sigut **catedràtic de física teòrica** de la Universitat de València. En aquest moment n'és **professor emèrit**.

Entre els anys 1984-1994 va ser **rector de la Universitat de València**. El 1993 va ser investit **doctor honoris causa** per la Universitat Jaume I de Castelló i l'any 1995 va rebre la **Medalla de la Universitat de València**.

Actualment, és membre de l'Institut d'Estudis Catalans i del Consell Valencià de Cultura. Al seu dia també va formar part de la Comissió Assessoradora per a l'elaboració de l'Informe Universitat 2000 (**Informe Bricall**), encarregat per la Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles (CRUE).

Lapiedra és autor de **més de quaranta publicacions científiques** en física teòrica, la majoria de les quals s'han fet en revistes especialitzades d'abast internacional, i de diversos treballs científics dirigits. La seua recerca s'ha desenvolupat en electrodinàmica, gravitació, astrofísica, cosmologia i fonaments de mecànica quàntica, i en aquest moment en els dos darrers apartats.

Entre els seus llibres es troba “Els dèficits de la realitat i la creació del món”, editat per la Universitat de València (2004), que va obtenir el premi de la Crítica Serra d'Or, i la seua versió en castellà (amb ampliacions): “Las carencias de la realidad. La conciencia, el universo y la mecánica cuántica” (Tusquets, 2008).

Els seus darrers articles sobre epistemologia, fonaments de la mecànica quàntica, cosmologia i educació han sigut publicats en revistes com ara Arbor, Sistema, Actes de la Universitat d'Estiu de Gandia, i en diverses publicacions de l'Institut d'Estudis Catalans.

Ramon Lapiedra va ser objecte el darrer mes d'abril d'un acte de reconeixement públic per la seua contribució acadèmica i referència cívica organitzat per l'associació Germania-la gent amiga del BEA, amb la col·laboració del Fòrum de Debats de la Universitat i del Bloc d'Estudiants Agermanats (BEA).

Justament per aquesta contribució a l'àmbit de la participació ciutadana i política, ara que ens trobem en un període convuls econòmic, social i políticament, l'hem entrevistat per al nostre suplement de la revista TE.

Vas ser el primer rector de la Universitat de València a l'etapa democràtica i això va servir per marcar un estil de relació de la Universitat amb la societat, quin va ser el teu paper en aquesta definició i com va marcar aquella època les posteriors?

Els tres primers rectorats en què vaig estar implicat anaven més enllà de l'aposta per una persona o per unes persones. Si vam tenir algun mèrit, va ser el fet de ser capaços de posar-nos davant d'un moviment social. Hi havia molta diversitat alhora que implicació progressista i aquest va ser un altre encert: saber gestionar aquella diversitat mantenint-hi la participació.

Va ser tot plegat una satisfacció personal, i quan vaig deixar el càrrec la diversitat no s'havia transmutat en divisió inoperant. És cert, però, que, de manera inevitable, en el procés de l'elecció següent a rector van cristal·litzar certes diferències, però Pedro Ruiz va saber representar i gestionar aquest món tan divers sense malmetre l'equilibri de forces.

Podries resumir-nos la teua trajectòria investigadora i pedagògica?

He treballat en temes de relativitat especial i general, d'astrofísica relativista, cosmologia i ara principalment em dedique a fonaments de mecànica quàntica, i ara en aquests dos darrers

temes. També continue impartint classes a la universitat, com a professor emèrit, tot i que aquest any s'han reduït les meues hores lectives i potser l'any vinent encara es reduiran més.

He de dir en definitiva, que ara investigue molt més a gust que al principi de la meua carrera, segurament perquè ja no hi ha aqueixa ànsia per assolir resultats immediats o treure molts articles en poc de temps, ara es tracta d'una tasca més assossegada i tranquil·la.

I des de la seua tasca activa com a professor universitari, hi ha una pregunta obligada: com veu el procés de Bolonya?

En primer lloc he de dir que he estat i estic implicat en la vida política i social com a ciutadà, sóc membre de Valencians pel Canvi, del Consell Valencià de Cultura, l'Institut d'Estudis Catalans... Vull dir que cívicament no m'he quedat quiet, però en l'àmbit de la gestió acadèmica, després dels rectorats que vaig presidir, he sigut un element de base.

Tot i això tinc alguna opinió sobre el procés i sobre algunes qüestions que es podrien millorar: personalment, no veig clar que el títol de grau a Espanya siga de quatre anys ja que segurament un grau de tres anys milloraria la convergència amb el model europeu; també em sembla que hi ha un "pecat" d'origen en el mètode seguit per aprovar els nous plans d'estudi i és que els departaments han sigut els que han elaborat la proposta inicial dels nous plans i, malgrat que és clar que la seua veu ha de ser necessàriament escoltada (pura salut democràtica) no ha de ser la veu originària en el procés. Alhora considere que hi ha un excés de burocratització en la tasca del professorat més enllà del fet que la burocràcia és necessària per a la vida social. Retre comptes és indispensable però al nostre model sembla haver-hi excés de regulacions prèvies per controlar massa i això impedeix l'espontaneïtat i moltes vegades la creativitat.

Al fil de la pregunta sobre aquest canvi a la universitat, què queda de l'Informe Bricall a l'actual desenvolupament del Pla Bolonya a les universitats espanyoles?

L'Informe Bricall va ser elaborat l'any 2000 com a proposta de la CRUE abans d'encetar-se el procés de convergència amb Europa anomenat Pla Bolonya. D'aqueix informe l'aspecte que valore més positivament és el tipus d'avaluació de la docència i la investigació que s'hi proposava, fent intervenir agències externes, amb conseqüències correctores, i intentant substituir molts tipus de controls a priori per controls a posteriori.

L'estil marcat per aquesta primera etapa rectoral també assenyalava un camí en la relació universitat i societat i universitat i poder polític. La línia es manté o s'ha perdut capacitat d'acostar-se a la societat?

Vaja per davant, que aquest posicionament i voluntat d'auto-

nomia enfront dels poders polítics tot com l'esperit d'implicació en la marxa de la societat es mantenen actualment a la nostra universitat. Un bon exemple d'aquesta implicació ha sigut l'organització recent d'un debat relatiu a la situació del Cabanyal i a com actuar-hi.

Però el context polític ha canviat, això també ha fet canviar aquestes relacions?

Els rectors actuals ho tenen pitjor que ho teníem nosaltres, ja que abans hi havia conflictes amb la Generalitat però les universitats gaudien d'un mínim de respecte institucional, i es mantenia la capacitat d'entendre's.

Estic convençut que tots els rectors actuals tenen clar que l'autonomia universitària és un valor de principi i alhora pragmàtic, que no guanyaríem res si ens deixarem envair per poders que són legítims però la competència dels quals no és dir-nos què hem d'investigar o què hem d'ensenyar, i com hem de realitzar aqueixes tasques.

En l'època dels anys vuitanta per exemple, la universitat va afirmar que el català i el valencià són dues varietats de la mateixa llengua, independentment de si això molestava o no al partit en el poder. Així ha de ser, si la universitat ha d'incomodar el poder polític dient una veritat, l'ha d'incomodar.

Ara estem veient que hi ha una gran pressió sobre la universitat amb criteris economicistes, en el sentit que allò que no produeix beneficis comercials immediats sembla que és sempre excessivament car, què penses d'això?

Sobre això val la pena recordar que els éssers humans no solem ser conscients del valor d'allò que tenim fins que no se'n produeix la pèrdua. En aqueix sentit, si ens imaginem que es deixa d'impartir física i química en els nostres centres d'ensenyament, per posar dos exemples de coneixements bàsics sense aplicació econòmica immediata, al llarg de cinquanta anys. Quin en seria el cost per a les generacions següents en un àmbit pragmàtic? I com recuperar tot allò perdut? Veritablement, millor no tenir l'experiència.

Al seu rectorat es va crear el vicerectorat d'estudiants, quins motius va tenir per impulsar aquesta iniciativa i quina seria la validesa avui d'aqueix model?

La democràcia és la manera de gestionar interessos socials contradictoris inevitables en interès de la majoria. Lògicament, professorat i alumnat tenen interessos de vegades convergents, de vegades divergents i algunes vegades contradictoris. D'ací que la presència formal dels estudiants en els òrgans de govern de la universitat sota la figura d'un delegat o un vicerector siga necessària.

Cal dir també que en un primer moment, en el moment de la creació d'aquest vicerectorat es tractava d'una iniciativa dels estudiants que va aconseguir superar les reticències i els problemes tècnics inicials. Va jugar un paper important en la vida democràtica de la universitat i, sota una forma o una altra, l'hauria de seguir jugant.

Com descriuries el panorama polític que ens ha quedat després de les darreres eleccions autonòmiques i municipals?

Veig una part positiva i altres molt negatives. La part positiva és d'una banda, la disminució de percentatge de vot al PP al País Valencià mentre a la restat de l'estat augmentava i de l'altra l'entrada de compromís i la consolidació d'EUPV en les Corts.

Abans d'entrar en la valoració negativa vull assenyalar el càstig que pense que ha patit el PSPV, en forma d'abstenció, vot en blanc o canvi de vot i que sembla deure's a la crisi econòmica i a la gestió d'aquesta per part del Govern central.

La part més negativa és la revalidació de la majoria per part del PP en un context de clara corrupció per part d'aquest partit. Açò em fa pensar que hi ha un alt dèficit de cultura democràtica a la societat valenciana. És veritat que una part dels electors que voten el PP pot fer-ho perquè pensa que així s'assegura millor la presència de l'església i la fe catòliques, o perquè així serà

més difícil que es "trenque Espanya", o per unes altres raons semblants. Aquestes raons, que no compartisc, encara les puc entendre, però em preocupa més el vot que prové d'aquells que volen ressuscitar una economia especulativa, que alhora saben insostenible, i pensen que és el PP, aqueix partit sense "complexos", qui la pot intentar recuperar. Aquestes persones saben que aqueix model econòmic no té futur, però pensen també en recuperar, tot i que siga per un moment, l'oportunitat perduda d'especular i de fer diners fàcils.

I una qüestió d'actualitat: com valora la proposta del conseller en funcions, Alejandro Font de Mora, anomenada de plurilingüisme i que pot comportar la desaparició de les línies en valencià?

Home, si no els coneixes i no saps quina idea porten darrere, podries pensar que hi ha diverses maneres d'ensenyar llengües i que aquest és un model que pot funcionar. Però com sabem com pensen i quins objectius estan buscant, tenim motius per estar ben preocupats.

I em pregunte, per què aquesta mania contra el valencià? I pense a més que la persecució en la pràctica contra el valencià demostra una incultura profunda.

Pensem només en els beneficis pràctics i potencialment pedagògics que aporta l'aprenentatge d'una segona llengua, del valencià en aquest cas, sense cap efecte negatiu. Pose un exemple: restant en l'àmbit merament fonètic hi ha sons propis del valencià no apitxat i del català oriental que incorporen competències fonètiques de l'anglès que no hi ha per al castellanoparlant, com ara l'"o" i l'"e" obertes, l'essa sonora o l'"e" neutra.

Per acabar, com valora el paper que podem desenvolupar els sindicats en el panorama de crisi econòmica actual?

Un paper imprescindible, si hom s'hi pensa el que és una formació social. No és funcional que no hi haja un contrapès, fort i organitzat, a les propostes empresarials a l'hora de regular el mercat de treball o les condicions laborals.

En aquest àmbit també hi ha interessos contraposats, legítims d'entrada, que s'han d'harmonitzar i gestionar, per a la qual cosa són imprescindibles els sindicats. Segurament per aquest motiu els poders econòmics i la patronal estan intentant desacreditar els agents socials mitjançant la tàctica d'eleva a categoria el fet que no tots els sindicalistes estiguen sempre a l'altura necessària (Però qui ho estem sempre, els professors d'Universitat? Els empresaris?). Aqueixes desqualificacions genèriques són inadmissibles.

Retallada brutal en els equips psicosocials d'adopcions

Antonio Jiménez
Ensenyament Privat

SI AQUESTS EQUIPS ja van "ser ajustats" l'any 2009, aprofitant les tisorades que componen un panorama tètric al nostre estat de benestar, en aquests moments són "ajusticiats" tot i que a alguns se'ls òmpliga la boca dient que **els pressupostos de l'Administració valenciana són profundament socials i solidaris**.

Aquests equips psicosocials que realitzen els informes d'ido-neïtat per a l'adopció nacional i internacional de xiquets i xiquetes que adopten famílies valencianes reduiran a la meitat el personal professional a partir del pròxim dia 7 de juliol de 2011 i que des de CCOO valorem que atenen de manera molt positiva tot el sistema entre administració, xiquets i famílies.

La Direcció General de Família de la Conselleria de Benestar Social justifica aquesta enorme reducció que les sol·licituds d'adopcions han disminuït a causa, d'una banda de la crisi i, d'altra, de les dificultats en l'adopció internacional que sorgeixen en els països d'origen. No obstant això, **les notícies emeses per la mateixa Conselleria reconeixen una disminució del 13 % en aquest últim any, cosa que no concorda amb una reducció de personal de més del 50%**. Les dades contrasten que aquesta disminució és conjuntural, ja que si bé és cert que hi ha certes disminucions en l'adopció internacional, segons les dades van creixent les adopcions nacionals i les sol·licituds familiars no es preveu que disminuïsquen a termini mitjà.

Aquests equips són equips de psicòlogues i treballadores socials que en **els darrers anys han tingut una càrrega de treball excessiva per intentar pal·liar les llistes d'espera** en l'emissió d'informes i en altres accions fonamentals per atendre com cal les famílies i els menors. Aquesta Direcció General està molt acostumada a mesurar amb rasadora diferents situacions d'aclaparament: excés de treball – informes: no increment d'equips, disminució mínima de sol·licituds i/o menor treball: retallades immensurables d'aquests.

Aquests equips: fins a la data 1 i mig a Castelló, 6 i mig a València i 3 a Alacant, més el personal de coordinació i administratiu; el treball del qual es basa en informes familiars i de menors, en la realització de cursos de preparació per a l'adopció i, en una tasca fonamental. Com és el seguiment postadoptiu escaient per integrar adequadament al menor i la família.

Doncs bé, **malgrat aquest treball fonamental i prioritari perquè el sistema d'adopció funcione correctament, es retallen de manera dràstica els mitjans humans** per a atendre'ls a partir del pròxim 7 de juliol de 2011: a Castelló es quedaran amb mig equip, a València 3 equips i a Alacant es queda 1 equip i mig. A més d'ajustaments en la coordinació i en l'atenció administrativa.

CCOO ha demandat una rectificació a aquesta Conselleria sol·licitant-li que resolga de manera immediata el conflicte creat, ampliant el personal tingut en compte en el concurs per a entitats que ha publicat.

Els tentacles de la crisi econòmicofinancera arriben fins al servei d'adopcions (*)

JA ÉS OFICIAL, des del passat 26 d'abril, **l'adopció ha esdevingut "un article" de luxe**. Les retallades pressupostàries han assotat greument els equips psicosocials, fins al punt que les famílies seran les principals dianes dels efectes col·laterals. Així, les famílies constituint-se com a adoptives i que presenten problemes amb els seus fills **veuran augmentada la seua espera** per ser ateses fins en un 50%, i aquelles que hagen presentat una sol·licitud d'adopció veuran **demorat el seu procés** substancialment, en termes senzills, si solien esperar fins a un parell de mesos per atendre la seua sol·licitud, aquesta espera podrà veure's augmentada en més de sis mesos possiblement; allò que contribuirà a acréixer el seu desesper, ja inherent als **quatre anys com a mitjana de demora** que han de suportar en cas que es tracte d'una adopció internacional i, és probable que, **més de sis anys per a les sol·licituds d'adopció nacional**. Traduït en xifres més específiques, fins llavors els equips psicosocials atendien una mitjana de 5.225 sol·licituds anuals, en breu es passarà a atendre 1.290 expedients, amb la demora consegüent que comporta aquest descens. Així mateix, els equips encarregats d'atendre les famílies que tenen dificultats amb els seus fills atendran justament la meitat d'aquestes demandes, patint en aquest cas una **demora que podria acréixer els problemes dels fills en no ser atesos amb major brevetat**.

(*) escrit per una treballadora del sector

Considera que és un nou atac als drets socials que té qualsevol ciutadà i els treballadors que els atenen.

Aquesta Federació haurà d'estar atenta en els pròxims mesos a pròximes retallades i els seus consegüents atemptats a les persones més vulnerables i als projectes socials que continuen sent vàlids, independentment de raons econòmiques no provocades per elles mateixes. **Seguirem denunciant aquests ajustaments o ajusticiaments injustificables.**

Mada Macià
Secretària de PSEC

PSEC

Llei d'ordenació i gestió de la funció pública valenciana

FA QUASI UN ANY que va entrar en vigor la nova Llei de funció pública (DOCV 14.07.2010). En la negociació d'aquesta, **moltes de les propostes de CCOO PV es van acceptar, es millorava la Llei anterior**, s'ampliava l'àmbit d'aplicació i es milloraven les línies de partida per a desenvolupaments reglamentaris. Entre altres coses cal destacar en la nova Llei:

- **Funcionarització** de tot el personal de la Generalitat.
- Aprovació **OPE** anual amb fins a un 10% addicional de vacants i execució dins del termini improrrogable de dos anys.
- Coneixement del **valencià**: obligació de realitzar cursos.
- **Reserva** d'un 7% de places per a persones amb discapacitat.
- Sis mesos de **termini** màxim per a nomenaments. Sense pròrroga.
- **Concursos** cada 2 anys amb totes les vacants. Podran ser amb resultats.
- Regulació de **permutes** dels llocs de treball.
- **Promoció** professional: garantitza la convocatòria oberta a tot el personal en la promoció interna siga vertical, horitzontal o mixta.

A proposta de CCOO PV es manté el personal temporal en borses fins a OPE amb nous requisits.

COSSOS I ESCALES

La seua pertinença es determina per raó del caràcter homogeni de les funcions a ocupar i de les competències, capacitats i coneixements acreditats a través d'un procés selectiu.

Els grups de classificació que hi ha s'integraran en els grups i els subgrups de classificació professional del personal funcionari amb les **equivalències següents**:

Grup A: subgrup A1

Grup B: (fisioterapeuta, treballador/a social) subgrup A2

Grup C: (educadors de e. especial i infantil) subgrup C1

Grup D: subgrup C2

Grup E: agrupacions professionals funcionaries

Als grups A1, A2, C1, C2 se suma un nou grup B el requisit del qual és estar en possessió del títol de **tècnic superior** de FP en integració social per al "cos de tècnic de gestió en integració social i educació especial" i el títol de tècnic superior en educació infantil per al cos de "tècnic de gestió d'educació infantil".

En el **subgrup C1: amb el requisit de batxiller** estaran els actuals educadors i educadores d'educació especial anomenats "especialistes en educació especial" i els educadors i educadores infantils com a "especialistes en educació infantil".

Hi haurà la possibilitat de promoció al nou B o al C1 d'aquells que van accedir amb el títol de tècnic/a superior o de tècnic de FP exigint expressament en la convocatòria corresponent.

Finalment, s'estableix un termini d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei per a la integració del personal funcionari en els cossos corresponents, agrupacions professionals funcionaries i escales encara que **tot apunta cap a un retard del procés important**, així mateix és previsible que durant anys continuen vigents les funcions que actualment ocupem.

Educació sexual en llibertat

Carlos Domínguez
FECCOO PV
Ensenyament Públic

QUÈ ÉS L'ÉSSER HUMÀ, sinó un conjunt de variables que interactuen a nivell social, biològic, econòmic, polític, etc. I com a tal, la sexualitat és una variable que funciona dins del conjunt d'interaccions.

Des dels diversos paradigmes antropològics podem discutir sobre la sexualitat, la seua funció, les finalitats, l'expressió, l'exercici, la manifestació, etc.

Però l'antropologia ens recorda que la persona és un homínid i com a tal, tot allò que s'especula sobre nosaltres, des de la religió, la moral o la filosofia, és un constructe teòric, el qual respon a una determinada ideologia. **En el pitjor dels casos, quan especulem i parlem de la sexualitat humana des dels prejudicis irracionals, el fonamentalisme religiós, es poden dir autèntics disbarats**, els quals l'ignorant defensa i argumenta a peus junts.

Com a homínid, la persona ha de reconèixer la seua naturalesa, des del desenvolupament hormonal, físic, químic i biològic de la sexualitat, independentment dels constructes teòrics que especulen sobre el tema en qüestió.

Entrem en conflicte quan especulem sobre l'exercici de la sexualitat, perquè les diverses concepcions morals opinen sobre pràctiques naturals de l'homínid, com si aquestes foren motius d'aprovació o de condemna des de criteris reduccionistes religiosos, morals o filosòfics.

La sexualitat ha sigut reprimida des de constructes teòrics pseudocientífics que la relacionen amb l'amor o la procreació, fins i tot des del reduccionisme d'una antropologia religiosa que es pretén arrogar l'autoritat per dir l'última paraula sobre la pràctica sexual de l'ésser humà. Tot això amb opinions metafísiques i fins i tot condemnatòries.

Tot aquest estat de la qüestió ens du a les accions que realitza la Conselleria d'Educació del País Valencià, i **contribueixen a expandir una educació sexual fonamentada en creences irracionals, pseudocientífiques**, que pretenen asseure càtedra, arrossegant-se l'autoritat de tenir l'última paraula sobre la sexualitat humana.

Tenir una visió estàtica o metafísica sobre la sexualitat, posant-li un cognom de sexualitat de dretes, d'esqueres o liberal, és un error epistemològic, perquè la sexualitat és inherent a la pròpia naturalesa de l'homínid, no de l'especulació filosòfica, moral.

Utilitzar l'educació sexual en els centres educatius sostinguts amb fons públics, siguen aquests concertats o públics, per al *clientelisme* polític de futurs votants, és un greu error, si aquesta educació sexual inculca en la nostra joventut creences irracionals, prejudicis, **opinions que generen rebuig, marginació i fins i tot violència contra la resta de persones que divergeixen sobre les seues pràctiques sexuals**, que sense faltar a l'ordre

jurídic, són criticats, marginats i fins i tot agredits físicament i socialment.

Els centres educatius han de ser un espai de llibertat, de recerca científica de la sexualitat, no un espai d'adoctrinament, catequesi o ensenyaments fonamentalistes que, com s'ha demostrat històricament, generen persecució, condemna, agressió, repressió, hipocresia, doble moralitat i desequilibris psicoemocionals.

Des del nostre sindicat, la Federació d'Ensenyament exigeix als docents, siguen de centres concertats o públics, que l'educació sexual siga un espai de llibertat, amb criteris científics, pluralista. Mai podem consentir més repressió, condemna, prejudicis irracionals, fonamentalismes dins de les aules.

Els centres concertats posseeixen un "ideari propi", paraguai per a emparar totes les ideologies, creences religioses, morals, etc., que el titular del col·legi enarborava per justificar tot allò que està fora del currículum dels ensenyaments reglats. Aquest "caràcter propi del centre concertat" recollit en la LODE i en la LOPEG no està per sobre de la llibertat que garanteix la Constitució espanyola pel que fa a la seua sexualitat.

Els fons públics no s'han d'utilitzar per imposar prejudicis o creences irracionals, menys encara, per imposar catequesis, doctrines o generar conflictes psicoemocionals en la nostra joventut. Si aquesta situació es donara en els centres públics, s'estaria cometent un delictes de prevaricació, d'abús d'autoritat, d'abandonament de funcions, perquè les creences religioses i morals pertanyen a l'àmbit del privat, familiar. El nostre ordenament jurídic en educació ja té en compte l'àrea de religió (siga aquesta catòlica, musulmana, jueva), perquè aquells alumnes i aquelles alumnes la família dels quals així ho desitgen, puguin rebre aquesta educació dins de l'horari escolar.

Les actituds en l'ensenyament de la tecnologia en l'educació obligatòria i el batxillerat: La interacció ciència-tecnologia-societat (CTS) i el VOSTS (II)

RESUM

AQUEST ARTICLE té com a objecte continuar amb l'anàlisi iniciada en l'article anterior (Borreguero, P., 2011) sobre plantejaments filosòfics i teòrics de l'ensenyament de la tecnologia i la utilització d'un nou instrument en l'àmbit educatiu, el VOSTS. S'analitzen els resultats de l'adaptació del qüestionari a la població, les respostes als diversos ítems i algunes de les conseqüències que pot tenir el plantejament didàctic. En l'annex virtual s'adjunten alguns dels ítems utilitzats que es poden ampliar o completar posteriorment a través de l'adreça esmentada dalt.

INTRODUCCIÓ

L'adaptació del VOSTS a la població espanyola l'any 1992 es produeix com a resultat de la demanda de la societat d'una formació millor i comprensió de les relacions ciència-tecnologia-societat. Des de l'àmbit de la psicologia i de la didàctica de les ciències, l'objectiu és mesurar els canvis actitudinals en els estudiants, i si aqueixos canvis poden afavorir el canvi, el progrés i la creativitat tecnològica.

L'ESTUDI

La mostra del projecte d'investigació la va constituir un col·lectiu de 296 estudiants de l'antic batxillerat unificat polivalent (BUP) (167 de 2n, i 129 de 3r) i 172 estudiants universitaris de 4t i 5é de carrera de les facultats d'arquitectura, enginyeria i matemàtiques. En total 159 barons i 103 dones de les ciutats d'Alacant, de Castelló i de València.

L'instrument d'investigació va consistir en un qüestionari que comprén sis preguntes seleccionades (de la u a sis) de l'inventari del VOSTS (Aikenhead, 1987b), i quatre ítems més (Alfacien 2), elaborats pels autors seguint la metodologia i les indicacions per als ítems desenvolupats empíricament (Aikenhead et al., 1992). Els ítems complets del VOSTS i d'Alfacien 2 han sigut resumits en aquest article i l'estudi complet pot veure's en Borreguero (1992).

Els ítems del VOSTS i els propis (Alfacien 2) es van seleccionar d'acord amb els nostres criteris, en concordança amb estudis anteriors (Ben-Chaim et al., 1991, Zoller et al., 1991) i seguint aquesta classificació:

1. *Posicions conceptuals CTS*: Aquesta categoria es relaciona amb el coneixement conceptual, emfatitzant els processos perceptius sobre la interacció d'aquestes tres variables.
2. *Actituds/creences*. Són predictores de la conducta futura en els temes ciència -tecnologia-societat (CTS).
3. *Alfabetització científica*. Aquesta categoria inclou:
 - a) Comprendre les interaccions CTS;
 - b) L'assessorament tecnològic; i
 - c) La capacitat de participar en les democràcies tecnodependents, és a dir, la presa de decisions en la democràcia actual.

RESULTATS

Els resultats de l'estudi suggereixen que:

- a) Hi ha un **canvi en les perspectives** CTS com a conseqüència d'una exposició major dels estudiants al procés d'ensenyament- aprenentatge de la ciència, en concret a través de l'ensenyament universitari.
- b) Es van trobar **diferències significatives** en les variàncies dels perfils CTS en les tres categories: posicions conceptuals, creences CTS, i alfabetització CTS.
- c) El canvi en les perspectives CTS ocorre de vegades **a través de "l'adoctrinament"** en comptes de l'educació, com per exemple en l'ítem 2.

L'anàlisi de components principals suggereix la reinterpretació dels ítems CTS. Sobre la base dels resultats empírics de les respostes dels estudiants podem enumerar que

hi ha tres factors que expliquen el 47% de la variància:

- Factor 1: Confiança/desconfiança davant la tecnologia.
- Factor 2: Percepció global de la ciència i la tecnologia.
- Factor 3: Responsabilitat en la investigació i presa de decisions.

CONCLUSIONS

Els resultats de l'estudi indiquen com podem aprofundir i millorar la formació CTS tant en secundària com en la universitat. L'absència d'unes creences i actituds realistes en aquest camp prediuen un comportament pobre en el futur. El mer procés d'ensenyament i d'aprenentatge de la ciència, si no té en compte les metes CTS, no és suficient per a obtenir unes posicions fonamentades i valuoses. Tot i que el nivell d'alfabetització CTS millora amb el nivell d'estudis, en termes generals, hem de plantejar-nos si està lluny o prop del nivell desitjat. És doncs necessari saber si els estudiants del batxillerat actual o els estudiants universitaris, futurs científics o professors universitaris, que treballaran en els camps d'arquitectura i d'enginyeria, encara mantenen uns conceptes i unes actituds errònies sobre les interaccions que hi ha entre la ciència, la tecnologia i la societat. **El VOSTS, per tant, es revela com un instrument d'interès didàctic ampli** per a avaluar aquests aspectes actitudinals abans, durant i després del procés

educatiu i poder introduir-hi les modificacions necessàries per aconseguir els objectius desitjats.

Patricia Borreguero Sancho

Dra. en Psicologia, PICED, Psicologia Integral Clínica i Educativa. València

Professora de psicologia clínica i educativa en la Universitat Catòlica Sant Vicent Màrtir

i directora del Centre de Psicologia i Logopèdia de Puçol

correu electrònic: borreguero2@yahoo.es.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- AIKENHEAD, G.S. (1987). High School graduates beliefs about Science- Technology. Society III: Characteristics and limitations of scientific knowledge. *Science Education*, 71(4), pp. 459-487.
- AIKENHEAD, G. YRY AN, A. (1992). The development of a new instrument: Views on Science- Technology-Society (VOSTS). *Science Education*, 76(5), pp. 477-491.
- AJZEN, I. i FIAHBEIN, M. (1980). Understanding attitudes and predicting social behavior. *Englewood Cliffs. NJ: Prentice Hall.*
- BEN-CHAIM, D. i ZOLLER, V. (1991). The STS outlook profiles of Israeli high-school students and their teachers. *International Journal of Science Education*, 13(4), pp. 447-458.
- BORREGUERO, P. (1992). STS: Una aproximación empírica a las relaciones ciencia-tecnología-sociedad. Tesis de llicenciatura. Departament de Psicologia Evolutiva i de l'Educació. València: Facultat de Psicologia.

Es pot consultar aquest article complet i un estudi bibliogràfic que l'amplia en la nostra pàgina web: www.pv.ccoo.es/ensenyament

Escola d'estiu de Formació de Persones Adultes: educands i educadors

Creuant les fronteres educatives

Pedagogies i didàctiques de llibertat i experiencials en la FPA

Alaquàs, 4, 5 i 6 de juliol de 2011

Amb el patrocini especial de la **MESA d'ES AGENTS SOCIALS** per la FPA

FITXA D'AFILIACIÓ

ALTA ☐ **MODIFICACIÓ** ☐

Persona o organització que remet la fitxa: _____

DADES PERSONALS									
DNI/NIE/NIF		COGNOMS				NOM			
ADREÇA						CODI POSTAL			
LOCALITAT						PROVÍNCIA			
DATA DE NAIXEMENT						NACIONALITAT			
TELÈFON FIX				TELÈFON MÒBIL				E-MAIL	
TITULACIÓ									

DADES DEL CENTRE DE TREBALL									
CIF EMPRESA				NOM EMPRESA				SEGURETAT SOCIAL EMPRESA	
NOM DEL CENTRE DE TREBALL									
ADREÇA DEL CENTRE						LOCALITAT			
CODI POSTAL				TELÈFON				FAX	
								E-MAIL	
CONVENI COL·LECTIU D'APLICACIÓ						CODI CONVENI			

SITUACIÓ LABORAL									
FUNCIONARI/ÀRIA				INTERÍ/INA				TEMPS COMPLET	
FIX/FIXA				TEMPORAL				TEMPS PARCIAL	
ATURAT/ADA (COBRA PRESTACIÓ)				ATURAT/ADA (COBRA SUBSIDI)				NO DOCENT (PSC)	
								ATURAT/ADA (NO COBRA)	

DADES DE GESTIÓ									
TIPUS DE QUOTA		QUOTA GENERAL				QUOTA REDUÏDA			
DATA D'AFILIACIÓ				QUOTA ESPECIAL PERIODICITAT DEL REBUT		TRIMESTRAL			
						SEMESTRAL			
						ANUAL			
						FORMA DE PAGAMENT		NÒMINA BANC	

DADES PROFESSIONALS										
COS/NIVELL		TITULAR DEL CENTRE			SUBSECTOR					
		CONSELLERIA			UNIVERSITAT		INFANTIL		PRIMÀRIA	
		TITULARITAT PRIVADA					BATXILLERAT		FPA	
							ENSENYAMENTS ESPECIALITZATS		MENORS	
							ATENCIÓ A DISCAPACITATS		CENTRES ESPECIALS D'Ocupació	
							PDI FUNCIONARI/ÀRIA		PDI LABORAL	
							ALTRE SUBSECTOR:			

ATURAT/ADA, INTERÍ/INA:
 BORSES DE TREBALL DE LES QUALS VOLS NFORMACIÓ
NO DOCENT: CATEGORIA, GRUP, etc.
DOCENT : ESPECIALITAT QUE OCUPES

PAS FUNCIONARI/ÀRIA	
PAS LABORAL	

DADES BANCÀRIES PER DOMICILIAR EL REBUT																	
TITULAR DEL REBUT																	
TITULAR DEL COMPTE																	
BANC/CAIXA												OFICINA					
ADREÇA												LOCALITAT					
ENTITAT				OFICINA				DC		NÚMERO DE COMPTE							
Distingits senyors, amb càrrec al meu compte i fins nou avís, pregue que atenguen aquesta ordre de domiciliació.														SIGNATURA:			